

TORNAI JÓZSEF

A bartókológia

*A bartókológia mégis csak mindent visszakér
a bartókológia kitárt tenyér
a bartókológusok belemerülnek a bartókológiába
a bartókológia zene ritmus nem lárma
aki csupasz keveréknek nézi a bartókológiát
eltéved a bejárt úton és szemével semmit se lát
a bartókológia tett
a bartókológia meg nem elégedett
emberek havasi tája
a bartókológia nem süllyed magányba
fölfelé tekint és nem mereng
szabad lélegzésnek tartja a képtelent
a bartókológia bartókológusok teremtménye
mégse keveredik végleges tévedésbe
legföljebb nincs mindig igaza
és a tartókötele a szétmorzsolt haza
mi fogja hát össze ezt a bartókológiát
míg egyre inkább magát falja föl a világ
és nem tudni hol kezdődik
és van-e befejezése
a bartókológia nem ócska tévhit letaposott fenyér
és nem meredt karmú-szavú macska
a bartókológiát ez a nép kárpótlásul kapta
mindenért amit a századok elcsaltak itt
éltesse tovább a világosság a bartókológiát
míg nem gyűjtjük ki helyette a még bartókológiább fény Napjait.*

Hinta

*Hanyatt feküdtél,
combjaid kinyitva,
oda feküdtem én,
és farod le-föl emelve
lendült a hinta
eszélős lobbanása
emberformánk helyén.*

Árpád népe

*Hogy hájasodhattál így el, Árpád népe,
bordjátok a nejlonzsákot
a folyó kanyarulatánál,
erőlködtök éjjel,
rakjátok a követ, nehogy elmossa az áradat
a házunkat, udvarunkat, tyúkot, kacsát, mangalicát,
cipelitek a földet.*

*Hogy tudtál így elhízni, Árpád népe,
ebben a nagy nyomorban?*

*Kard helyett most lapáttal a kézben,
Árpád népe,
zsír dagad a derekadon izmok helyett,
asszonyok, lányok, fiúk, férfiak,
hogy lehetetek hájtömbök,
mintha dúsgazdagok volnátok,
Árpád népe, az én népem,
rakjátok a gátat, fehér a part,
végig világít a töltés,
és megmaradtok, mert ez törvény,
Árpád népe, ezer évek népe.*

*Annyi háború, gyilkolás
után hogy tudtatok ilyen dagadásig jóllakni,
ebben a hústalanságban, kenyértelességekben,
kiálló gyomrokkal, hassal
ki ismer rátok,
Árpád népe,
teli potrohokkal,
fölpuffadt arccal,
szátok előtt a kiloccsanó
boros flaskákkal?*